

EL VILANOVI

SETMANARI D'INTERESSOS LOCALS

PREUS

Un mes. 50 cèntims.
Número solt. 10 »

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Carrer de Santa Madrona, 21

Dels treballs publicats en son respon-
sables els seus autors.

No es retornen els originals.

DON PERE PUIG I CARRIÓ

morí en la pau del Senyor el dia 19 d'Agost corrent, als 69 anys,
havent rebut els Auxilis Espirituals

(A. C. S.)

Els seus afligits : esposa D.ª Dolors Jofré i Mir, fills Dr. Enric, farmacèutic de Barcelona, donya Dolors, D.ª Mercè, Rvnt. P. Joan, Escolapi del Col·legi de Guanabacoa (Cubà), D. Pere (resident a Buenos Aires); fills polítics D.ª M.ª Lourdes Planella, D. Josep Jordà i D.ª Dolors Fontanals (ausent), néts, germà polític D. Armengol (ausent), oncle polític D. Joan Mir Masana, nebots, cosins i demés parents, al participar a ses bones amistats tan dolorosa pèrdua, els hi pregunten el recordin en les seves oracions i se serveixin assistir als funerals que per a l'etern descans de la seva ànima se celebraran en la parroquial església de Sant Anton Abat, el pròxim dilluns, dia 25, a les nou del matí, per quina assistència els hi quedaran ben agraïts.

Vilanova i Geltrú, 23 d'Agost de 1919.

L'Excm. i Il·lm. Sr. Bisbe d'aquesta Diòcesi s'ha dignat concedir 50 dies d'indulgència a tots els fidels que practiquin algun acte de caritat cristiana en sufragi de l'ànima del finat.

(DE COL·LABORACIÓ)

Lo que jo diria als qui parlen malament

La paraula, dó preciós i privatiu de l'home, mitjà indispensable per a l'expressió de nostres idees, ja-mai serà prou alabada.

La valor de la paraula és impondrable.

Però, tota sa valor existeix en quant serveix per a expressar la veritat del producte de nostra intel·ligència.

És a dir que deu reunir dues con-

dicions per a assolir sa veritable valor: això és, expressar la veritat i respondre a la excel·lència de nostra facultat intel·lectiva.

La mentida, eixa és la primera indignitat de l'ús de la paraula.

La grolleria en el parlar, eixa és la segona indignitat.

La mentida és la disconformitat entre nostres paraules i nostres pensaments, aixís com la perfecta conformitat entre aquests i aquelles, s'anomena veritat. I la mentida, a l'ésser proferida, anc que sigui dita per necessitat, malgrat que d'ella se'n hagi de treure algun

profit, sempre és una capitulació íntima de la dignitat del nostre jo moral, és una derrota de nostre intel·lecte.

Però, la grolleria en el parlar, és la abdicació més palesa de la dignitat de l'home.

La paraula havem dit que és un dó exclusiu de l'home racional.

Lleveu-li a l'home la raó, i li hauréu llevat el motiu principal de l'ús de la paraula.

Quan, doncs, l'home prostitueix l'ús de la paraula; quan se serveix d'ella per a exterioritzar sols les baixes passions animals; quan, de-

mostrant una completa atrofia dels sentiments morals, senta càtedra de brutícia; quan, per fi, barreja en son brut parlar noms sagrats que deu quan menys respectar tota persona honrada, llavors aquell home s'ha despullat indignament de son caràcter d'home, aquell home ha declarat terminantment que prescindeix de la facultat que el distingeix dels irracionals...

El seu parlar podrà donar-li anell una baixa delectació, podrà delectar també a varis qui l'escolten, rompent en rialles podrà animar a algun deixeble a pendre part en la bruta conversa... però digueu-me: els goços, si poguessin parlar, ¿penseu que parlarien dels viatges de Colón, o dels problemes biològics, o de la canalització del riu Ebre? No, certament; parlarien de ses necessitats carnals, i sols d'elles.

És trist pensar que l'home, dotat d'una intel·ligència que pot alimentar amb tants coneixements i que pot exercitar-se amb tantes converses útils, posi ses facultats al servei de tan innobles apetits.

Jo ja sé que de la vida social se'n despren un llot, un residu miserable; jo ja sé que és necessària una claveguera per a que aquell llot moral sigui aïllat i llensat; jo ja sé que de fet (no de dret) el vici és necessari. Però lo que no puc acceptar, lo que indigna, és que hi hagi qui treu el llot de la claveguera i el remena i el passeja a la llum de la vida honrada, destruint la divisió del bé i del mal, de l'honradesa i de la indignitat.

Déu me'n guard de ficar-me mai en la vida particular de ningú. Sols Déu i la consciència llur son sos àrbitres. Però qui vulgui revolcar-se pel llot del vici, sigui per degradació, sigui per necessitat, sigui per debilitat, que baixi a la claveguera, que confessi son rebaixament, que no vulgui enaltir ses accions, perquè al posar-se en contacte el vici amb l'home, no és el vici qui millora sa condició, sinó l'home qui empitjora la seva.

Finalment, hi ha una llaga social repugnant, això és, la blasfèmia.

Totes les misèries morals tenen no diré sa raó suficient, però sí sa raó acomodaticia.

El qui roba cerca el fruit de sa rampinya, el qui ment el fruit de sa mentida, el *calavera* la satisfacció de ses passions.

Però el qui blasfema ¿què cerca? ¿Creu en Déu? Doncs sa blasfèmia és el ridícul incult de la formiga contra qui pot trepitjar-la impunement.

¿No creu en Déu? Doncs sa blasfèmia és l'insensatesa.

¿Com, doncs, essent la blasfèmia ridícula o insensata, està tan estesa? Perquè no hi ha cultura.

Heus aquí, de rebot, com la cultura és l'agent de sanejament social.

I eixa cultura si no la té el qui parla, deuria tenir-la al menys qui escolta.

Si es blasfema en vostra presència, repteu al delinqüent si és vostre súbdit; aconselleu-lo si és vostre amic; feu el buit a son entorn, si no podeu altre cosa. Però que es vegi que no preneu com a bona la moneda falsa de ses grolleres paraules, que qui falta, trobi que no totes les orelles estan endurides. Així, ell mateix forçosament veurà sa ridicleusa o sa insensatesa.

La raó d'aquest article és haver-me trobat en situacions anàlogues a les indicades, és veure que davant moltes persones no hi ha qui faci les degudes observacions... i la finalitat d'ell és una censura per a qui correspongui i la defensa del ben parlar, al menys en llocs on, amb perfecte dret, poden acudir persones qui es vegin sorpreses amb disgust en sos sentiments més interiors.

EMILI PICÓ I B.

Ribas, 15 d'Agost de 1919.

MUNICIPALS

Sessió del dia 14 d'Agost

Se celebra aquesta sessió baix la presidència del primer tinent d'Alcalde Sr. Ferrer i Puig i després de llegida l'acta de la sessió anterior se dona compte de gastos de representació, relació de comptes, instàncies, etc., etc., i una sollicitud del veterinari Sr. Carbó demanant permís per a ausentar-se alguns dies nombrant interinament al Sr. Carol.

La salut del Sr. Alcalde

Se llegeix una instància de l'Alcalde Sr. Braquer demanant ausentar-se per conveniències de salut.

El Sr. Soler Bertot (D. Pere), diu que és molt sensible que tot sovint els regidors s'han de veure privats de la presidència del Sr. Alcalde el qual té d'ausentar-se per causes de salut.

I aprofita aquesta oportunitat per a fer alguna observació sobre la marxa administrativa de l'Ajuntament.

Recorda el debat polític i econòmic que va plantejar la minoria dinàstica, quines causes allavors exposades, venen a portar actualment unes conseqüències no gaire favorables a la bona marxa del Municipi. Avui, degut a certa deixadesa, no hi ha cap mica d'orientació ni econòmica ni de cap mena, lo qual és conseqüència lògica de la desídia per part de l'Alcaldia, i és menester que aquest estat de coses tinga un acabament.

Diu que espera entaular un debat sobre l'estat econòmic de l'Ajuntament i a quin efecte demanarà tots els detalls que sien oportuns per a portar-los al Consistori, com és un dels més importants l'estat d'entrades i sortides per a saber de punt fixo com anem d'interessos econòmics.

Altrement, ens havem trobat tenir que fer preguntes a l'Alcaldia i no se'ns ha pogut contestar categòricament, puix hem tingut distintes presidències.

Ara diguin vostès, diu el senyor Soler, si podem continuar així. ¿Pot ésser això?

Com que això s'ha d'acabar, i tots els regidors deuen tenir-hi interès, perquè en tots hi ha una responsabilitat des del moment que han sigut elegits per a portar a terme els assumptes del Municipi.

El Sr. Alcalde accidental diu que la part administrativa sempre ha continuat igual, i en quant a la part econòmica, poden aportar-se datos en que quedaria demostrat que aquest any s'han fet més pagaments que l'any passat, i en quant a la desorganització, tal està avui com temps endarrera.

El Sr. Albet manifesta estar del tot conforme amb lo que acaba de dir el Sr. Soler, perquè també la nostra minoria pensa com la minoria dinàstica.

No podem estar tampoc conformes, diu el Sr. Albet, amb el procedir de l'Alcaldia. És sensible que l'Alcalde s'hagi d'ausentar per cau-

ses de salut, però això no vol dir que estiguem conformes amb la llicència que demana, molt al contrari, estem disconformes amb això i amb la forma en que segueix la marxa de l'Ajuntament. En una paraula, estem disconformes del tot amb aquest procedir.

El Sr. Soler (D. Pere) manifesta que abans la responsabilitat dels Alcaldes requèia sobre el Govern perquè aquest els nomenava de R. O., però avui aquella responsabilitat recau sobre l'Ajuntament tota vegada que l'Alcalde és nomenat per aquest.

Si hi hagués avui l'Alcalde, tal volta parlàrem de la farina que es va exportar de Vilanova havent-se trobat sense poguer pastar, del contingent carcelari, de lo qual els Ajuntaments veïns n'han donat compte públicament en les seves sessions, parlàrem de l'edifici destinat a presó, etc., etc.

¿S'ha començat l'expedient respecte a aquells empleats?

L'Alcalde accidental diu que creu que s'ha començat.

El Sr. Soler (D. Pere), manifesta que no n'hi ha prou d'això, sinó que és convenient que es tiri endavant.

Mai hi ha hagut un Alcalde a Vilanova que hagi disfrutat de tantes llicències com el que tenim actualment.

Alcalde. — Diu que respecte a lo de les farines, el Sr. Rafols tenia permís per treure'n una partida.

El Sr. Soler (D. Pere), s'estranya que s'hagi donat permís en les circumstàncies actuals, en quant hi ha governadors que prohibeixen en be de les poblacions, l'exportació de vagons i vapors de primeres matèries.

Opina que si el Sr. Alcalde hagués volgut, aquell vagó del senyor Rafols no hauria sortit d'aquí.

Aquesta discussió l'ha portada el permís que demana el Sr. Alcalde efectiu per a ausentar-se i donat ja l'assumpte per llest la Presidència pregunta si s'aprova la llicència que demana el Sr. Alcalde.

Mes no donant encara per llest aquest assumpte, el Sr. Huguet insisteix en lo mateix i diu que fora del cas demanar al Consistori que se li dongués un permís especial per tot l'any, i que està del tot conforme amb lo manifestat pels senyors Soler i Albet. Que demani

el Sr. Alcalde permís per tot l'any fins que estiga bé del tot. Seria lo més oportú i raonable.

El Sr. Soler (D. Pere) fa la proposició de que el Sr. Alcalde presenti un certificat mèdic conforme està malalt.

El Sr. Alcalde diu que es passi a votació de si es dona o no la llicència de que es tracta.

El Sr. Albet manifesta que està en contra d'aquest permís que demana el Sr. Alcalde perquè és senzillament per anar passant dies i mesos sense cap profit pels interessos de la vila.

Passat a votació aquest assumpte s'obté el següent resultat: 9 vots contra la concessió de la llicència i 3 vots a favor de la mateixa.

El Sr. Albet explica el seu vot en el sentit de que considera un passat temps la llicència de l'Alcalde, i el senyor Soler (D. Pere) també nega la llicència al·legant de que aquesta perjudica a l'Ajuntament.

(Acabarà.)

NOVES I COMENTARIS

El dimarts d'aquesta setmana tingué lloc en l'Orfeó Vilanoví una reunió convocada per la «Lliga de Defensa Industrial i Comercial» per a tractar de tancar tots els establiments a les vuit del vespre.

Entre els reunits hi va haver conformitat absoluta en lo proposat per la Junta directiva d'aquella entitat, havent pres l'acord unànim de que des de el 1.er de Setembre es tanquin tots els establiments a les vuit del vespre, a excepció de les vigílies de festa.

Dit acord fou comunicat a la Comandància Militar i a l'Alcaldia per una comissió nombrada a l'efecte.

No cal dir que aprovem aquesta resolució mentres no siga en perjudici de l'indústria i comerç d'aquesta vila.

El Concert dels «Amics de la Música» que te de celebrar-se a la setmana pròxima promet ésser un dels més importants.

En ell pendrà part l'intel·ligent concertista de violí Sr. Toldrà, la distingida senyoreta Enriqueta Sabater, concertista de piano i el professor de flauta D. Magf Olivella.

Éspèrem assistir a tan important Concert per a fruir de la bona música que tan ens delecta.

Hem rebut de la família Soler-Urgell un recordatori en el que hi figura un gravat al boix, de Sant Roc, estampat sobre paper de fil de la casa Vda. de W. Guarro, en una de les més importants impremtes de la capital, quin text per a coneixement de nostres llegidors copiem textualment:

«Piadosa memòria sia feta de la restauració de la capella de Sant Roc, de la parròquia de Banyeres. Edificada a les darreries del segle XVII i abandonada l'any 1702, és tornada a la vida de la pregària i de la devoció, per voluntat i agraïment dels esposos D. Joan Soler i donya Otilia Urgell, propietaris del Mas Roig, de la esmentada parròquia. Sia tot en lloança de Nostre Senyor i del gloriós Sant qui amb sa intercessió valiosa allunya dels seus devots tota malura i pestilència.—Banyeres del Penedès, festa de Sant Roc. any 1919.»

Agraïm l'envio.

Ha sigut nomenat president del Círcol Dinàstic d'aquesta vila nostre distingit compatriota D. Pau Alegre Batet, per qual distinció tenim el gust de felicitar-lo.

DE SOCIETAT

No fa molt va efectuar-se en la ciutat de Milàn, l'enllaç matrimonial de D. Caietà Barucci de Quattrini, enginyer-director de la fàbrica «Productos Pirelli, S. A.», amb la distingida senyoreta donya Marcela Ceruti.

Endrecem nostra enhorabona als nous desposats desitjant-los-hi interminables felicitats en l'estat matrimonial.

El passat dissabte va retornar de Fiésole (Florença), on va celebrar-se el Capítol General de l'Ordre Calasància, el M. I. Rvnt. P. Anton Mirats, qui el passat dimarts va marxar cap a Madrid per a assistir al Capítol inter-provincial convocat per a l'elecció de Vicari General de les Escoles Ptes d'Espanya i Amèrica.

NECROLÒGIQUES

El passat divendres, dia 15 del corrent va morir a la edat de 55 anys, la distingida senyora donya Marcela Santacana, Vda. de Agui-lar, havent rebut els Sants Sagra-ments i la Benedicció Apostòlica.

Tan distingida i piadosa dama s'havia conquistat nombroses simpaties entre la bona societat vila-novina i no deixava de formar part de quantes obres de pietat i caritat hi ha en aquesta vila.

La seva apreciable família haurà sentit una forta congoixa per tan irreparable pèrdua, en quin senti-timent l'acompanyem també nos-altres associant-nos a les moltes demostracions de pèsam que hau-ran rebut ses filles, fills polítics i demés parents per tan dolorosa pèrdua.

Els actes d'enterro i funerals ce-lebrats el dia següent se vegeren ben concorreguts de relacions de la família de la finada.

Que Déu l'hagi acollida en son si.
E. P. D.

El dimarts d'aquesta setmana va morir quasi sobtadament el distin-git compatrici i acreditat industrial D. Pere Puig i Carrió, havent re-but els Auxilis Espirituals.

No cal dir que nostre bon amic senyor Puig era persona coneguda pels vilanovins com a acèrrim ai-mador de tot lo que d'aprop o de lluny afectava als interessos de sa pàtria, i per això lo vegèrem fer acte de presència en totes aquelles manifestacions que repercutien en bé de Vilanova, com també col·la-borar a totes aquelles obres patriò-tiques, polítiques i culturals.

En quant al seu caràcter persó-nal, bé podem dir que es feu esti-mar de molts, puix la seva fran-quesa en el parlar i en el obrar era simpàtica a tots quants tinguèrem el gust de tractar-lo. Son caràcter sempre jovial ens era atractiu i no sols pels amics que el rodejàvem, sí que d'una manera especial per la seva família, a quina esposa, fills i néts havia fet passar hores pla-cides, d'aquella placidesa que fa lleugeres les penes de la vida i de la llar domèstica.

Fou bon espós i pare exemplar. La seva esposa D.ª Dolors serà la que de més aprop experimentarà

la pèrdua d'un sér tant volgut amb qui compartia les seves congoixes i les seves alegries, regnant sem-pre dins de sa llar una harmonia envejable.

Els seus fills, a qui comunicava tots els seus pensaments i projec-tes dintre el negoci, i recíproca-ment ells també dipositaven en ell tota la seva confiança i li consulta-ven en els seus dubtes i seguien amorosos els seus exemples i ca-mins que els traçava, ells seran els qui també trobaran a mancar el sér volgut del seu pare.

Era discret en el negoci d'espe-cífics i productes farmacèutics, que amb col·laboració del seu fill don Enric, venien dedicant-se de molts anys an aquesta part; i apartat de tota política xorca que pogués tren-car la pau del seu esperit i la tran-quil·litat pública, preferia dedicar-se als afers de sa casa on hi trobava tota la seva complacència.

A l'enterrament, que tingué lloc el dimecres a les sis de la tarda, hi assistí nombrosa concurrència d'amics de les famílies Puig i Jofré.

Presidia el dol el Rvnt. P. Rector de les Escoles Pies, qui despedí, en el cementiri, als bons amics que havien assistit a dit acte, dedicant un pietós record al finat, amb pa-raules concises però expressives.

Digué el P. Vilar, que el senyor Puig era fidel complidor dels seus debers envers Déu, envers sí ma-teix i envers el pròxim. I recordà les seves pràctiques religioses que complia com a bon cristià, la bona educació i instrucció que havia do-nat als seus fills, un dels quals, el P. Joan, és honra de l'Ordre Cala-sància, i el bon exemple de virtuts que havia donat sempre entre els seus amics.

Els funerals tindran lloc el prò-xim dilluns, a les nou del matí, en l'església parroquial de Sant Anton.

EL VILANOVI s'associa al senti-ment que la família del finat ha experimentat per una pèrdua tan irreparable; el propietari i operaris de l'Impremta Social, ens encarre-guen que en nom d'ells endrecem un pietós record al que fou un dels seus primers faedors; a la senyora esposa, fills, néts i demés parents, preguem a Déu els dongui cristia-na resignació mentres també pre-guem dongui al finatel repós etern.

E. P. D.

SUBSCRIPCIÓ

per als gastos de la Festa Major de 1919

	Pessetes
<i>Suma anterior</i>	887'50
Francisco Vidal.	2'00
Lluís Rufala	2'00
Joan Mercader.	4'00
Antonieta Vidal	10'00
Salvador Puig.	5'00
Grègori Ferrer	4'00
Lluís Aluna	10'00
Josep Moreno	1'00
Anton Masdeu.	50'00
Enric Català	2'50
Joan Figueras	2'00
Joan Pascual	5'00
Joan Rodríguez	3'00
Pere Fabré.	2'00
Jaume Mestres.	5'00
Francisco Artigas.	5'00
Oliver germans	5'00
Rosend Romagosa	2'00
Joan Milà	5'00
Alexandre de Cabanyes	5'00
Tomàs Capdevila	2'00
Josep Valls.	10'00
Albert Torres	5'00
Josep M. ^a Ricart	10'00
Lluís de Palazzi	5'00
Francisco Macià	5'00
Francisco Ribalta	5'00
Joan Gubèrn	25'00
Toribi Taberner	2'00
Joan Pujol Carbonell	5'00
Empar Fernández	10'00
Mercè Utgés, Vda. Padern	2'00
Domingo Martí.	5'00
Pere Fusté.	2'00
Jaume Viñals	1'50
Josep A. del Cueto.	5'00
Arcís N.	5'00
Joan Torrents	2'00
Josep Giró	5'00
Joan Torrents	4'00
Josep Font i Gumà.	5'00
Joan Ricart.	3'00
Grècia Grogà	5'00
Societat «La Peña»	10'00
Albert Maristany	5'00
Anton Jansana.	50'00
J. Magriñà	50'00
Empresari Teatre Apolo	25'00
Joan Sas	5'00
Ajuntament	493'40
<i>Suma total.</i>	1.783'90

Aquest nombre ha sigut revisat
per la censura militar.